

Holdvilág-árok.

A turistaság igazi idénye a *tavas* és talán még inkább az *ősz*. „Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van, sohasincsén jó idő“, mondja a népies rigmus. A turisták pedig a jóidőt szeretik.

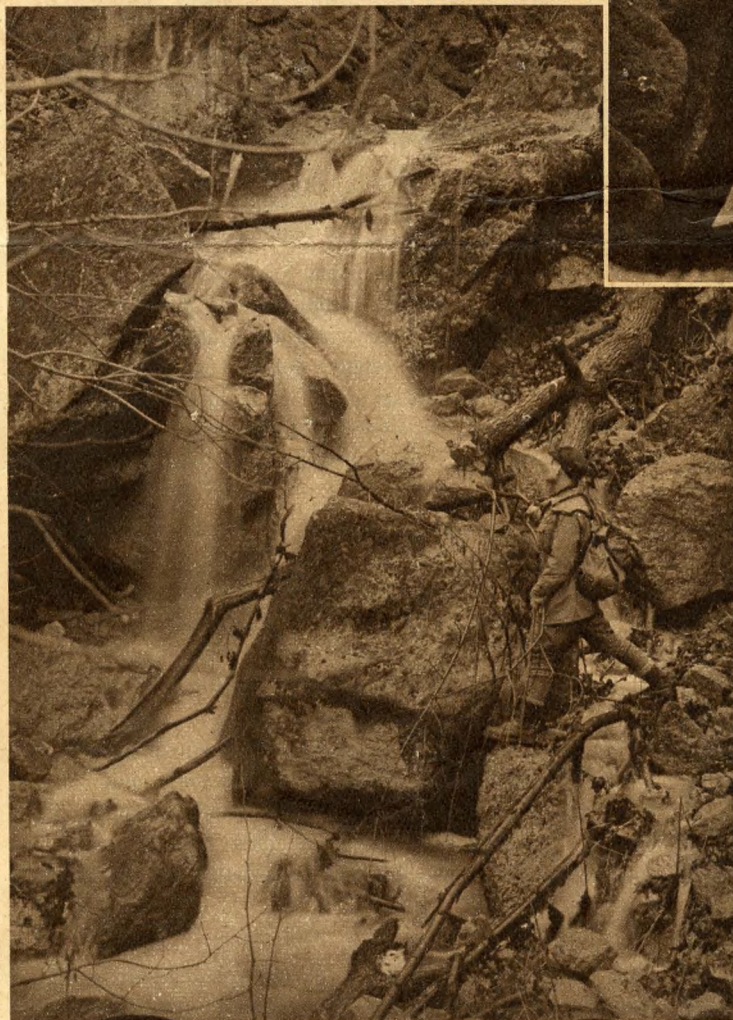
Bár nem igazi turista az, aki megijed az esőtől, még a szélétől. Azért van vízhatlan szelkabátjuk, azért hordanak olyan kitűnő és olyan otromba bakancsokat, hogy ne kelljen megfutamodniok a szélszéles időjárás elől. A hegyek között mindig fúj a szél. Aki fél a szélétől, az nem turista.

Télen és nyáron se alszik a turisták szíve. A havas hónapokban sítalpat kötnek s a havas mezőkön való repülés „fehér mámorának“ örömét élvezik. Nyáron a folyók vándoraivá változnak. De az igazi turista-évszak mégis a tavasz, meg az ősz. A természetnek felöltözködése, a kezdődő zöld egyre sűrűsödő és telő gazdagsága, vagy a haldokló őszi világ sárguló, barnuló, vörösödő és aranszin pompája olyan élmény a természet barátai számára, melyhez hasonlót nem ad se a nyár, se a tél.

Ilyenkor a turisták ezrei járnak a hegyeket, völgyeket.

A hegyeket és a völgyeket.

Mert kétféle „túra“ van. Az egyik a hegyek magas gerinceit járja be, ezt nevezik *gerincvándorlásnak*, a másik az u. n. „*völgy-túra*“, mely a hegyek völgyeiben, a hegyszakadékok mélységeiben barau-

A Holdvilág-árok nagy vizesése. 15 méter magasból zuhog a katlanba a víz.

gol. Hogy melyik szebb? Egyforma szép, mind a kettő. S hogy melyik a nehezebb? Ezt se lehet eldönteni. Fölvágni a lejtők lankáján, vagy meredekjén a „*legmagasabb pontig*“ époly szép lehet, mint leszállni a hegyek szűk völgyeibe, a futó patakok vájta sziklás szorosok hűs mélyeibe. Az elsőnél a kilátás szépsége kárpótol minden fáradságért, másodiknál a vadregényes szépség sokszor mesebeli romantikája.

A hegyek a folyók szülői. Teli vannak *forrásokkal*. S ezekből a folyó-csemetékből egyre növekvő, erősödő patakok futnak felé a hegyoldalakon a lassu folyásu nagyobb folyók felé. A rakoncátlan fürge folyásu vizek medret mosnak maguknak, futásuk lehordja a föld sziklatestét borító homokréteget, sőt magát a sziklát is marják, koptatják, vésik s nagy lefelérohanásuk elemi ereje előtt semmi se állhat meg. A vizesepp ereje végtelen. Fákat dönt ki, sziklákat fur át és rohanva, zuhanva siet lefelé a hegyek oldalain. A kisebb-nagyobb vizesések egész serege tesz változatossá minden hegyi-patak folyást. Azért szeretik a turisták a völgytúrát, a patakmeder-vándorlást is.

Hazánk legszebb hegyeit elszakította tőlünk elenségeink kapzsisága. A magyar turistának ma „*utlevelet*“ kell váltania, ha legkedvesebb magyar hegyeibe akar elzarándokolni. A Tatra, a Bihari hegyek, meg a Fogarasi havasok a magyar lelkek és a magyar turisták gyászának óriási mementói. Ha nehezebb is eljutni hozzájuk, a magyar turis-

Kis vizesések.

Márciusi hó a Holdvilág-árok sziklás patak medrében.

(Janovits Béla felvétele.)

ták mégse mondanak le róluk s míg a trianoni igazságtalanság esztendőiben is nagy seregben zarándokolnak el hozzájuk. Ezek a turisták legnagyobb ünnepei.

Kis ünnepeken a megmaradt hegyvidékek szépségeit járják be. Mert ezek is kimerithetetlenek. Nemcsak a *Bükk*, a *Mátra*, de a *Pilis* és a *Budai hegyek* is pazarul megjutalmazták a turisták fáradságát.

Turistáink legkedveltebb és legszebb területei közé tartozik a fővárostól egész könnyen megközelithető Pilis-hegység egyik legvadregényesebb patak völgye, a *Holdvilág-árok*nak nevezett sziklás patakmeder.

Szikláról-sziklára lépdél a szűk mederben a bakan-
csos turistaláb. Így kapaszkodnak felfelé. Egymásután
tűnnek elő a szebbnél-szebb vizesések. Nem nagyok és a
lezuhogó vizsugarak között szikláról-sziklára lépve emel-
kednek följebb és följebb a turisták a *Csikóvár* és a *Lom-
hegy* oldalában.

Ezt a vadregényes szakadékot mindenkinek ismernie
kellene. Már csak azért is, mert nem kerül sok fáradt-
ságba a megismerése.
